

Sessizce Tecelli Etmisti

– Yazan Adam · 30 Aralık 2016

Vakit...Sessizce tecelli etmiştiHabersiz olan akıl ve irade sakindiSakinliğin bağında iki gönül insanı
ümittiHer biri bir diğeri için feda olacak bahtiyarlardıYaşlılık dönemi baş göstermiş, kendi hallerine muti
olan imtihandıAkşam yemeği için ne varsa hazırlandı henüz bir lokma almadan kriz başladıVefakar
hanımı telaşlandı, konu komşu için dışarıya fırladı, lakın ayağı takılarak yere yığıldıBir müddet çabaladı
başını çarptığı için şuurunu kaybordu ve kendini gecenin donduran soğuşuna bıraktıSabahın ilk saatlerinde
merak eden komşular evin önüne geldiklerinde şaşkınlık yaşarlar ve yerde yatan cansız kadına
bakarlarHemen eve dalarlar ve sofranın başında ruhunu teslim etmiş adamı görünce derin bir hüzünle
neler olduğunu anlamaya çalışırlar, eceli bir kez daha hatırlarlar

Tatlı...Söze kanmaAşkın deryasına daldım sanmaHangi hülyadan tutunursan tutun avunmaSeni
hakikatten uzaklaştıran ukdeler için kahrolmaHangi çiçeği koklarsan kokla, onu hakkıyla tanımadıktan
sonraİçgüdülerin ve dürtülerin esaretinde, şehvetin kurutan vaktinde insan olamayıncaNefsine ilahlık
kapısını açtığın her bunalımında, cehalet hükmeder aklına, vicdanına, ruhuna

Ne kadar...Beklersen bekleTalim olmayı bilmedikten sonraSadakat ve samimiyet bilgiye aç oluncaAczi
yet ve miskinlik heves ve arzunun tuzağındaAkıl bilgiye muhtaç, ruh tevhide aç, vicdan iradenin
buyruğundaBilmek, anlamak, tanımak, emin olmak için çaba lazım, yoksa cehalet alır bucağınaKul sahibe
iltica etmeli, secdeyle melalini hasretmeli, lakın zan ve bilinçaltını arındırarak yol almaya adanmalı
Mustafa Cilasun